

Finansdepartementet

Skatte- och tullavdelningen

Szilárd Rado

Telefon 08 405 82 64

E-post szilard.rado@regeringskansliet.se

Remiss av kommissionens förslag om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt vad gäller en standardiserad mervärdesskattedeklaration, KOM(2013) 721 slutlig

Remissinstanser:

1. Ekobrottsmyndigheten
2. Kommerskollegium
3. Stockholms handelskammare
4. Skatteverket
5. Bokföringsnämnden
6. Konkurrensverket
7. Tillväxtverket
8. FAR
9. Fastighetsägarna Sverige
10. Företagarförbundet
11. Företagarna
12. Lantbrukarnas Riksförbund
13. LRF Skogsägarna
14. Näringslivets Skattedelegation
15. Näringslivets Regelnämnd
16. Svensk Distanshandel
17. Svensk Handel
18. Svenska Bankföreningen
19. Svenskt Näringsliv
20. Sveriges Kommuner och Landsting
21. Sveriges Redovisningskonsulters Förbund, SRF

Kommissionen lade den 23 oktober 2013 fram ett förslag till ändring av rådets direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt vad gäller en standardiserad mervärdesskattedeklaration, KOM(2013) 721 slutlig. Syftet med förslaget om standardiserad mervärdesskattedeklaration är att företagen ska kunna tillhandahålla

medlemsstaterna standardiserade mervärdesskatteuppgifter i ett gemensamt, företrädesvis elektroniskt, format. Eftersom bestämmelserna om vilka uppgifter som ska finnas med i deklARATIONERNA och om när och hur deklARATIONERNA ska inges standardiseras, kommer det att bli lättare för företag som är skyldiga att inge deklARATIONER i flera medlemsstater att göra detta. Enligt förslaget ska företag som mest behöva fylla i 26 uppgiftsfält, men medlemsstaterna kan välja att undanta företag från alla utom fem. I förslaget fastläggs en gemensam minimitidsfrist för inlämnandet som inte får vara kortare än en månad respektive längre än två månader efter utgången av varje beskattningsperiod. Beskattningsperiodens längd ska enligt förslaget i regel vara en månad, men medlemsstaterna ges möjlighet att tillåta längre beskattningsperioder (upp till ett år). Det föreslås att medlemsstaterna själva ska tillåta korrigeringar av den standardiserade mervärdesskattedeklarationen samt fastställa under vilken tidsperiod sådana korrigeringar får göras. I syfte att se till skyldigheten att inge en standardiserad mervärdesskattedeklaration tillämpas enhetligt i hela unionen begränsas medlemsstaternas möjligheter att befria företag från denna skyldighet till vissa särskilda fall.

Remissvar (ett exemplar) ska ha kommit in till Finansdepartementet senast **fredagen den 10 januari 2014**. Skicka gärna också svaret i Word-format via e-post till fi.registrator@regeringskansliet.se.

Myndigheter under regeringen är skyldiga att svara på remissen. En myndighet avgör dock på eget ansvar om den har några synpunkter att redovisa i ett svar. Om myndigheten inte har några synpunkter, räcker det att svaret ger besked om detta.

För **andra remissinstanser** innebär remissen en inbjudan att lämna synpunkter.

Råd om hur remissyttranden utformas finns i Statsrådsberedningens promemoria *Svara på remiss – hur och varför* (SB PM 2003:2). Den kan laddas ner från Regeringskansliets webbplats www.regeringen.se.

Agneta Bergqvist
Departementsråd

Kopia till
Riksdagens utredningstjänst
Riksdagens skatteutskott
Registrator, Fi
Kerstin Wahlkvist, Ju

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 23.10.2013
COM(2013) 721 final

2013/0343 (CNS)

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

**om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt vad
gäller en standardiserad mervärdesskattedeklaration**

{SWD(2013) 426 final}

{SWD(2013) 427 final}

{SWD(2013) 428 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Företag är på grundval av systemet för mervärdesskatt skyldiga att regelbundet fylla i mervärdesskattedeclarationer med uppgifter som behövs för betalning och kontroll av mervärdesskatt. Detta kan vara besvärligt för företag särskilt när de måste inge mervärdesskattedeclarationer i flera medlemsstater. Det beror på att kraven på vilka uppgifter som ska lämnas skiljer sig åt, på att definitionerna av uppgifterna inte har harmoniserats, på att det saknas bra gemensamma riktlinjer, på att reglerna och förfarandena för inlämnande av deklARATIONER och för korrigeringar av sådana skiljer sig åt och på att företagen måste använda de berörda medlemsstaternas språk. Detta leder till att företagens administrativa bördor ökar, till att deklARATIONERNA blir mindre exakta och inte lämnas i rätt tid och till att den gränsöverskridande handeln hämmas.

I syfte att ta itu med dessa problem inhämtade kommissionen inom ramen för samrådet om grönboken om mervärdesskattens framtid¹ berörda parter synpunkter på en standardiserad mervärdesskattedeclaration. Med anledning av de positiva svaren från de berörda parterna förband sig kommissionen i meddelandet om mervärdesskattens framtid² att lägga fram ett förslag om en standardiserad mervärdesskattedeclaration före utgången av 2013.

Det föreliggande förslaget underbygger andra initiativ från kommissionens sida, t.ex. åtgärdsprogrammet för minskning av administrativa bördor i Europeiska unionen. Detta program bistås fram till oktober 2014 av en högnivågrupp som ger kommissionen råd om hur sådana administrativa bördor som har samband med EU-lagstiftning kan minskas. Det är inriktat på små och medelstora företag och mikroföretag och på frågan om hur man kan göra medlemsstaternas offentliga förvaltningar mer effektiva och mer lyhörda för berörda parter behov vid genomförande av EU-lagstiftning. En standardiserad mervärdesskattedeclaration passar väl ihop med strävandena att minska de administrativa bördorna.

Att bygga vidare på principen i småföretagsakten för Europa (Small Business Act for Europe) om att ”tänka småskaligt först”, genom att dra ned på onödig byråkrati för små och medelstora företag, är ett centralt mål för kommissionen. I meddelandet *Smart lagstiftning – tillgodose de små och medelstora företagens behov* framhålls, på basis av ett onlinesamråd med små och medelstora företag och branschorganisationer för dessa, mervärdesskattedirektivet³ som en av de EU-rättsakter som är mest betungande för företagen. Deltagarna i samrådet identifierade i synnerhet mervärdesskattedeclarationer som ett område där skillnader medlemsstaterna emellan skapar hinder för handel inom unionen. Syftet med det föreliggande förslaget om en standardiserad mervärdesskattedeclaration, som aviseras i meddelandet om smart lagstiftning⁴, är att minska bördorna för alla företag, men särskilt för små och medelstora företag.

Företag som gör affärer på den inre marknaden klagat allt oftare över att det är svårt att följa mervärdesskattereglerna. Detta kan vara fallet särskilt när det gäller e-handel och leveranser av varor på den inre marknaden där köparen är en privatperson och leverantören måste registrera sig till mervärdesskatt i köparens medlemsstat och deklarerat och betala skatten där. Sådana skyldigheter utgör hinder för gränsöverskridande handel. En standardiserad

¹ KOM(2010) 695 slutlig.

² KOM(2011) 851 slutlig.

³ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

⁴ COM(2013) 122 final.

mervärdesskattedeclaration kan minska dessa hinder. Tanken på en sådan deklARATION nämns även i kommissionens meddelande *Inre marknadsakt II – Tillsammans för ny tillväxt*⁵.

Tillväxtvänlig budgetkonsolidering är en av de fem prioriteterna i tillväxtöversikten för 2012 (Annual Growth Survey). Mervärdesskatten svarar för ungefär 21 % av de nationella skatteintäkterna. Eftersom 12 % av den mervärdesskatt som ska betalas inte kommer in till skattemyndigheterna, behövs det ett effektivare, mer bedrägerisäkert mervärdesskattesystem. Utbyte av aktuell information mellan medlemsstaterna är ett viktigt inslag när det gäller att minska bedrägerierna och förbättra efterlevnaden av mervärdesskattereglerna, och en standardiserad mervärdesskattedeclaration kan bidra till uppnåendet av dessa mål.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

Samråd med berörda parter

Frågan om en standardiserad mervärdesskattedeclaration har behandlats i ett flertal samråd, t.ex. i samrådet om grönboken om mervärdesskattens framtid. En rapport om resultatet av detta samråd finns på följande adress:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/consultations/tax/2010_11_future_vat_en.htm

Företag och medlemsstater rådfrågades inom ramen för en studie som utfördes av företaget PwC. Denna omfattade också ett Fiscalis-seminarium i oktober 2012. Företag rådfrågades även vid möten i expertgruppen för mervärdesskatt i januari 2012 och vid det möte i april 2013 med företrädare för små och medelstora företag som anordnades för att följa upp småföretagsakten. Medlemsstaterna rådfrågades vid ett möte i januari 2013 i gruppen för mervärdesskattens framtid.

Information om arbetet i expertgruppen för mervärdesskatt finns på följande adress:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/key_documents/expert_group/index_en.htm

Information om arbetet i gruppen för mervärdesskattens framtid finns på följande adress:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/key_documents/discussions_member_states/index_en.htm

Konsekvensbedömning

Det föreliggande förslaget åtföljs av en konsekvensbedömning.

Av de alternativ som utvärderas mer ingående i konsekvensbedömningen är en för medlemsstaterna och företagen obligatorisk standardiserad mervärdesskattedeclaration – med en standardiserad förteckning över de uppgifter som medlemsstaterna får begära in, varav bara ett begränsat antal uppgifter måste finnas med i deklARATIONEN i varje enskilt fall – det alternativ som förordas. Detta alternativ medger den största möjliga minskningen av företagens administrativa bördor, och kostnaderna för medlemsstaterna blir begränsade.

Om det alternativ som förordas genomförs, kommer företagen uppskattningsvis att kunna spara in upp till 15 miljarder euro per år i administrativa kostnader.

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

Förslaget grundar sig på artikel 113 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, eftersom rådet enligt den artikeln ska anta bestämmelser om harmonisering av lagstiftningen

⁵ COM(2012) 573 final.

om omsättningsskatter i den mån sådan harmonisering är nödvändig för att säkerställa att den inre marknaden fungerar och för att undvika snedvridning av konkurrensen.

Subsidiaritetsprincipen

Målen för den föreslagna åtgärden kan inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna. Harmonisering av de skyldigheter som hänför sig till mervärdesskattedeclarationer kan endast uppnås genom lagstiftning på EU-nivå, dvs. genom ändring av mervärdesskattedirektivet, som innehåller regler om mervärdesskattedeclarationer.

Förslaget är begränsat till det som endast kan uppnås genom lagstiftning på EU-nivå och är därför förenligt med subsidiaritetsprincipen.

Proportionalitetsprincipen

Ändringen av mervärdesskattedirektivet är nödvändig för att uppnå en harmonisering av mervärdesskattedeclarationerna och begränsa kraven på uppgifter till vad som behövs för uppbörd och kontroll av mervärdesskatt, så att företagens administrativa bördor minskar och hinder för en väl fungerande inre marknad undanröjs.

Ett standardiserat deklarationsformulär kommer att förbättra medlemsstaternas kontrollmöjligheter, vilket kommer att göra det lättare att undvika snedvridningar av konkurrensen.

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen.

Val av regleringsform

Det föreslagna instrumentet är ett direktiv, eftersom den rättsakt som ändras är ett direktiv. Ingen annan typ av rättsakt skulle vara lämplig.

Förklarande dokument

Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de nationella bestämmelser som de antar för att införliva det föreliggande direktivet. De ska också tillhandahålla dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i nationella införlivandeinstrument. Tillhandahållande av sådana förklarande dokument är berättigat i detta fall.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget får inga negativa konsekvenser för EU:s budget.

5. NÄRMARE REDOGÖRELSE FÖR FÖRSLAGET

Tanken med en standardiserad mervärdesskattedeclaration är att företagen ska kunna tillhandahålla medlemsstaterna standardiserade mervärdeskatteuppgifter i ett gemensamt, företrädesvis elektroniskt, format. Eftersom bestämmelserna om vilka uppgifter som ska finnas med i deklarationerna och om när och hur deklarationerna ska inges standardiseras, kommer det att bli lättare för företag som är skyldiga att inge deklarationer i flera medlemsstater att göra detta.

Den standardiserade deklarationen bör gälla för alla företag. Begränsning av användningen till vissa kategorier av företag leder bara till att komplexiteten ökar och till att man inte uppnår en lika stor minskning av de administrativa bördorna som man gör om deklarationen gäller för alla. Även för att förenkla saker och ting för medlemsstaterna och sänka kostnaderna för dessa bör det bara finnas en mervärdesskattedeclaration på EU-nivå, den standardiserade mervärdesskattedeclarationen.

I förslaget behandlas innehållet i den standardiserade mervärdesskattedeclarationen, när och hur deklARATIONEN ska lämnas och frågan om korrigering av deklARATIONEN. Vad beträffar innehållet är både mängden information som ska lämnas och standardiseringen av denna information centrala faktorer för att minska företagens administrativa bördor. Enligt förslaget ska företag som mest behöva fylla i 26 uppgiftsfält, men medlemsstaterna kan välja att undanta företag från alla utom fem. Uppgifterna bör vara enhetliga, dvs. de uppgifter som deklarerar i en medlemsstat bör fastställas på exakt samma sätt som de fastställs i de andra medlemsstaterna.

Enligt förslaget ska medlemsstaterna kunna kräva att företag lämnar vissa ytterligare uppgifter när det gäller transaktioner med ursprung i eller avsedda för specifika områden eller territorier för vilka särskilda regler gäller eller transaktioner som omfattas av en särskild ordning utanför de normala mervärdesskattereglerna.

I syfte att upprätta en miniminorm för inlämnande av standardiserade mervärdesskattedeclarationer fastläggs i förslaget en gemensam minimitidsfrist för inlämnandet: denna tidsfrist får inte vara kortare än en månad efter utgången av varje beskattningsperiod. Tidsfristen får enligt förslaget inte vara längre än två månader efter utgången av varje beskattningsperiod. Beskattningsperiodens längd ska enligt förslaget som regel vara en kalendermånad, men medlemsstaterna ges möjlighet att tillåta längre beskattningsperioder (upp till ett år). Mervärdesskatten ska enligt förslaget betalas när den standardiserade mervärdesskattedeclarationen lämnas, eller under alla omständigheter vid utgången av den tidsfrist inom vilken deklARATIONEN ska lämnas.

För att främja elektronisk inlämning av den standardiserade mervärdesskattedeclarationen bör företagen ha rätt att lämna denna på elektronisk väg i alla medlemsstater, även genom elektronisk filöverföring, med användning av avancerade elektroniska signaturer som är interoperabla i hela unionen eller någon annan teknik som ger en liknande säkerhetsnivå.

För att säkerställa att vissa tekniska aspekter av mervärdesskattedeclarationen standardiseras, vilket inte låter sig göras med ett direktiv, föreskrivs i förslaget användning av kommittéförfarandet för fastställandet av de tekniska detaljerna för överföringen av uppgifter, av en gemensam uppsättning definitioner och förfaranden för överföringen av uppgifter, av gemensamma förfaranden för korrigeringar av deklARATIONER och av gemensamma elektroniska metoder som ger tillräckligt hög säkerhet för ingivandet av deklARATIONER.

Artiklarna 178, 185, 211, 271 och 318

För att undvika förvirring ersätts i artiklarna 178, 185, 211, 271 och 318 i direktiv 2006/112/EG genom det föreliggande direktivet begreppet "mervärdesskattedeklARATION" med begreppet "standardiserad mervärdesskattedeklARATION": kapitel 5 i avdelning XI i direktiv 2006/112/EG delas genom det föreliggande direktivet nämligen upp i två delar, "Standardiserad mervärdesskattedeklARATION" respektive "Andra deklARATIONER och uppgifter".

Definitionen av "mervärdesskattedeklARATION" i punkt 5 i artikel 358 är specifik för kapitlet "Särskild ordning för icke etablerade beskattningsbara personer som tillhandahåller icke beskattningsbara personer tjänster på elektronisk väg" och kan lämnas oförändrad. Definitionen av "mervärdesskattedeklARATION" i punkt 4 i den från och med den 1 januari 2015 gällande artikel 358 är specifik för kapitlet "Särskilda ordningar för icke-etablerade beskattningsbara personer som tillhandahåller telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar eller elektroniska tjänster till icke beskattningsbara personer" och kan lämnas oförändrad.

Artiklarna 206 och 252

Artikel 206 i dess nuvarande lydelse ger medlemsstaterna möjlighet att välja en annan förfallotidpunkt för betalning av mervärdesskatten än tidpunkten för inlämnandet av mervärdesskattedeklarationen, eller att begära preliminär betalning. En bestämmelse som medger olika regler i fråga om betalning skulle delvis upphäva fördelarna med den föreslagna standardiserade mervärdesskattedeklarationen. I artikel 206 i dess lydelse enligt förslaget anges därför att skatten ska betalas när den standardiserade mervärdesskattedeklarationen lämnas, eller under alla omständigheter vid utgången av den tidsfrist inom vilken deklARATIONEN ska lämnas.

Enligt artikel 252 i förslaget ska den standardiserade mervärdesskattedeklarationen lämnas inom en månad efter utgången av beskattningsperioden eller – för att i vissa fall undvika att företags tidsfrist för betalning av mervärdesskatten minskar – inom två månader efter utgången av beskattningsperioden. Både mervärdesskattedeklarationen och betalningen ska alltså komma in till skattemyndigheten som minst en månad efter utgången av beskattningsperioden och som mest två månader efter utgången av beskattningsperioden.

Beskattningsperiodens längd ska enligt artikel 252 i förslaget som regel vara en kalendermånad, men medlemsstaterna ges möjlighet att tillåta längre beskattningsperioder (upp till ett år), för att undvika att företag ska behöva lämna mervärdesskattedeklarationer oftare än vad som är fallet nu.

I linje med unionens policy för mikroföretag (företag vars årsomsättning inte överstiger 2 000 000 euro)⁶ bör sådana företag kunna få inge kvartalsvisa mervärdesskattedeklarationer, om det inte äventyrar uppörden och kontrollen av mervärdesskatten.

Artikel 250

Fem uppgifter krävs i alla standardiserade mervärdesskattedeklarationer: utgående skatt och ingående skatt, de därtill hörande nettobeloppen och det nettobelopp som ska betalas eller återbetalas. Alla medlemsstater kräver dessa uppgifter för närvarande, på grundval av artikel 250.1 i dess nuvarande lydelse.

Gemensamma regler för korrigerings av mervärdesskattedeklarationer är nödvändiga för att uppnå den önskade standardiseringsnivån. Medlemsstaterna bör dock själva få fastställa under vilken tidsperiod sådana korrigeringar får göras, eftersom sådana korrigeringsperioder är nära knutna till nationella granskningsförfaranden. I artikel 250.2 i förslaget anges därför att medlemsstaterna ska tillåta korrigeringar av den standardiserade mervärdesskattedeklarationen och fastställa under vilken tidsperiod sådana korrigeringar får göras. Det sammanlagda beloppet för gemenskapsinterna leveranser av varor och gemenskapsinterna förvärv av varor kan fastställas på grundval av sammanställningar över försäljningstransaktioner i EU och bör därför inte tas med i den standardiserade mervärdesskattedeklarationen. En övergångsperiod är dock nödvändig för att göra det möjligt för medlemsstaterna att anpassa sina system för sammanställning av statistik över gemenskapsintern handel med varor⁷. Dessa system är för närvarande i hög grad beroende av de uppgifter som lämnas i mervärdesskattedeklarationer.

⁶ Se kommissionens rekommendation av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 638/2004 av den 31 mars 2004 om gemenskapsstatistik över varuhandeln mellan medlemsstaterna och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 3330/91 (EUT L 102, 7.4.2004, s. 1).

Artikel 251

Medlemsstaterna bör ha möjlighet att utöver de obligatoriska uppgifterna i den standardiserade mervärdesskattedeklarationen kräva vissa ytterligare uppgifter. Sådana ytterligare uppgifter kan vara av värde vid riskanalyser och för kontrolländamål. För att minska företagens administrativa bördor och utesluta uppgifter som behövs för statistiska ändamål snarare än mervärdesskatteändamål bör kraven på sådana ytterligare uppgifter standardiseras och begränsas till ett minimum.

En del av de ytterligare uppgifterna är specifika för vissa transaktioner i mervärdesskattedirektivet och är standardiserade. Artikel 251.1 i förslaget medger inhämtande av åtta ytterligare, standardiserade uppgifter om försäljning och mervärdesskatt som ska betalas. Artikel 251.2 i förslaget medger inhämtande av 13 ytterligare, standardiserade uppgifter om inköp och avdragsgill mervärdesskatt.

Enligt artikel 251.3 i förslaget ska medlemsstaterna kunna kräva att företag lämnar vissa ytterligare uppgifter när det gäller transaktioner med ursprung i eller avsedda för specifika områden eller territorier för vilka särskilda regler gäller eller transaktioner som omfattas av en särskild ordning utanför de normala mervärdesskattereglerna. På grund av uppgifternas särskilda karaktär kommer innehållet i uppgifterna att standardiseras genom kommittéförfarandet.

För att trygga transparens och göra det lättare för företag att följa reglerna bör medlemsstater som begär ytterligare uppgifter enligt ovan underrätta ständiga kommittén för administrativt samarbete om detta.

Artikel 252a (ny)

Medlemsstaterna ska tillåta, och får kräva, att mervärdesskattedeklarationer lämnas på elektronisk väg. Elektronisk inlämning bör främjas ytterligare, genom användning av elektronisk filöverföring (såsom är fallet när det gäller sammanställningar) och gemensamma säkra metoder för överföring (t.ex. avancerade elektroniska signaturer). Vissa begrepp som används i artikel 252a har den betydelse de har enligt definitionerna i direktiv 1999/93/EG⁸. Dessa definitioner kan komma att behöva ändras när kommissionens förslag till förordning om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden⁹ har antagits.

Genom artikel 252a standardiseras innehållet i den nuvarande artikel 250.2 (som ersätts i förslaget) ytterligare.

Artikel 253

Artikel 253 i direktiv 2006/112/EG ska enligt förslaget utgå, eftersom det rör sig om en särskild åtgärd som endast gäller Sverige och som står i strid med målen för en standardiserad mervärdesskattedeklaration.

Artikel 254

Artikel 254 i direktiv 2006/112/EG ska enligt förslaget utgå. Texten i den artikeln flyttas i förslaget till en ny artikel (artikel 257a), i ett nytt avsnitt (avsnitt 2, med rubriken "Andra deklarerationer och uppgifter"). Detta görs för att de specifika uppgifter som säljaren av ett nytt transportmedel enligt den nuvarande artikel 254 ska lämna inte bör tas med i den standardiserade mervärdesskattedeklarationen, men uppgifterna i fråga behövs fortfarande.

⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/93/EG av den 13 december 1999 om ett gemenskapsramverk för elektroniska signaturer (EGT L 13, 19.1.2000, s. 12).

⁹ COM(2012) 238 final – 2012/0146 (COD).

Artikel 255

Texten i de nuvarande artiklarna 255, 256 och 257 sammanförs i förslaget i artikel 255, utan någon ändring i sak.

Artiklarna 256 och 257

De nuvarande artiklarna 256 och 257 utgår.

Artiklarna 258 och 259

Artikel 258 (om inlämnande av uppgifter om gemenskapsinterna förvärv av nya transportmedel och av punktskattepliktiga varor) och artikel 259 (om inlämnande av uppgifter som behövs för att mervärdesskatt ska kunna tillämpas och kunna kontrolleras av skattemyndigheten) behövs fortfarande, men artiklarna ändras för att återspegla den omständigheten att dessa uppgifter krävs i andra deklARATIONER än den standardiserade mervärdesskattedeKLARATIONEN.

Artikel 260

Uppgifter om import av varor tas upp i artiklarna 251.1 g och 251.2 g i förslaget. Den nuvarande artikel 260 utgår därför.

Artikel 261

Enligt förslaget ska medlemsstaterna inte längre kunna kräva att beskattningsbara personer lämnar en årlig sammanfattande mervärdesskattedeKLARATION som innehåller alla erforderliga uppgifter för samtliga transaktioner som har utförts under det föregående året och alla uppgifter som behövs för eventuella justeringar. Uppgifter om justeringar tas upp i artikel 251.2 h i förslaget. Den nuvarande artikel 261 utgår därför.

Artiklarna 255a och 255b (nya)

Precis som för mervärdesskattedeKLARATIONEN för de särskilda ordningarna för icke-etablerade beskattningsbara personer som tillhandahåller telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar eller elektroniska tjänster till icke beskattningsbara personer bör mervärdesskattedirektivet innehålla informationskraven och en genomförandeförordning från kommissionen de tekniska detaljerna. I enlighet med detta anges i artikel 255a att de tekniska detaljerna för överföringen av de uppgifter som avses i artiklarna 250 och 251, en gemensam uppsättning definitioner och förfaranden för överföringen av de uppgifterna, gemensamma förfaranden för korrigeringar av deklARATIONER och gemensamma elektroniska metoder som ger tillräckligt hög säkerhet för ingivandet av deklARATIONERNA ska fastställas i enlighet med kommittéförfarandet.

Artikel 257a (ny)

Artikel 254 i direktiv 2006/112/EG utgår. Texten i den artikeln flyttas till en ny artikel (artikel 257a), i ett nytt avsnitt (avsnitt 2, med rubriken ”Andra deklARATIONER och uppgifter”). Detta görs för att uppgifter om försäljning av nya transportmedel inte tas med i den standardiserade mervärdesskattedeKLARATIONEN.

Artikel 272

I syfte att se till att skyldigheten att inge en standardiserad mervärdesskattedeKLARATION tillämpas enhetligt i hela unionen bör medlemsstaternas möjligheter att befria företag från denna skyldighet begränsas till vissa särskilda fall: beskattningsbara personer vars gemenskapsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt eller beskattningsbara personer som omfattas av skattebefrielsen för små företag eller av den gemensamma ordningen för schablonbeskattning för jordbrukare.

Artikel 273

För att säkerställa att den standardiserade mervärdesskattedeklarationen verkligen är standardiserad bör medlemsstaterna inte tillåtas att införa ytterligare skyldigheter för företag avseende standardiserade mervärdesskattedeklarationer utöver de skyldigheter som föreskrivs i direktiv 2006/112/EG. Möjligheten enligt artikel 273 att införa andra skyldigheter utesluts i förslaget därför för standardiserade mervärdesskattedeklarationer.

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt vad gäller en standardiserad mervärdesskattedeklaration

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 113, med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten, med beaktande av Europaparlamentets yttrande¹⁰, med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹¹, i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och av följande skäl:

- (1) I rådets direktiv 2006/112/EG¹² föreskrivs att beskattningsbara personer ska inge mervärdesskattedeklarationer, men direktivet ger medlemsstaterna viss frihet att bestämma vilka uppgifter som ska finnas med i deklarationerna. Detta leder till att reglerna och förfarandena i unionen för mervärdesskattedeklarationer skiljer sig åt från en medlemstat till en annan, vilket skapar komplikationer för företag med gränsöverskridande verksamhet och hinder för handel inom unionen.
- (2) För att minska företagens administrativa bördor och förbättra den inre marknadens funktion bör det införas en standardiserad mervärdesskattedeklaration för företagen i unionen. Användning av en standardiserad deklARATION torde också förenkla medlemsstaternas kontroll av mervärdesskattedeklarationer.
- (3) De administrativa bördorna måste reduceras till ett minimum. Informationen i en standardiserad mervärdesskattedeklaration bör därför utgöras av ett begränsat antal obligatoriska uppgifter. Medlemsstaterna bör inte ha rätt att kräva andra uppgifter i standardiserade mervärdesskattedeklarationer eller andra deklarationer än de som föreskrivs i avdelning XI kapitel 5 i direktiv 2006/112/EG.
- (4) Medlemsstaterna bör ha möjlighet att utöver de obligatoriska uppgifterna kräva vissa ytterligare uppgifter från beskattningsbara personer, och för detta ändamål bör det upprättas en standardiserad förteckning över de ytterligare uppgifter som får begäras. Sådana ytterligare uppgifter kan vara av värde vid riskanalyser och för kontrolländamål. För att trygga transparens och standardisering bör medlemsstater som begär sådana ytterligare uppgifter underrätta ständiga kommittén för administrativt samarbete om detta.

¹⁰ EUT C [...], [...], s. [...].

¹¹ EUT C [...], [...], s. [...].

¹² Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

- (5) För att göra det möjligt för medlemsstaterna att anpassa sina system för sammanställning av statistik över leveranser och förvärv av varor inom unionen bör uppgifter om det sammanlagda beloppet för leveranser av varor inom unionen och för förvärv av varor inom unionen finnas med bland de obligatoriska uppgifterna i den standardiserade mervärdesskattedeklarationen till och med den 31 december 2019.
- (6) Beskattningsperiodens längd bör vara en kalendermånad. För mikroföretag bör medlemsstaterna dock kunna tillåta en beskattningsperiod på tre kalendermånader. För att minska företagets administrativa bördor bör medlemsstaterna kunna tillåta längre beskattningsperioder även i andra fall, dock inte längre än ett år.
- (7) I syfte att upprätta en miniminorm för inlämnande av standardiserade mervärdesskattedeklarationer bör det fastläggas en gemensam minimitidsfrist för inlämnandet: denna tidsfrist bör inte få vara kortare än en månad efter utgången av varje beskattningsperiod. För att undvika att lägga större bördor på företagen bör medlemsstaterna dock ha möjlighet att fastlägga en tidsfrist på upp till två månader efter utgången av varje beskattningsperiod.
- (8) För att minska de administrativa bördorna bör tidsfristerna för betalning av mervärdesskatten harmoniseras: nettobeloppet av skatten bör betalas när den standardiserade mervärdesskattedeklarationen lämnas, eller under alla omständigheter vid utgången av den tidsfrist inom vilken deklARATIONEN ska lämnas.
- (9) För att främja elektronisk filöverföring bör medlemsstaterna tillåta att den standardiserade mervärdesskattedeklarationen lämnas på elektronisk väg.
- (10) Eftersom den standardiserade mervärdesskattedeklarationen täcker alla uppgifter som behövs för eventuella justeringar, bör de särskilda kraven i direktiv 2006/112/EG rörande import av varor och en årlig sammanfattande mervärdesskattedeklaration utgå ur direktivet.
- (11) Den standardiserade mervärdesskattedeklarationen bör användas av alla företag som utför vissa likartade transaktioner, och medlemsstaternas möjligheter att befria vissa företag från skyldigheten att inge en standardiserad mervärdesskattedeklaration bör därför vara begränsade, så att denna skyldighet tillämpas enhetligt i hela unionen.
- (12) De uppgifter som behövs för nya transportmedel och punktskattepliktiga varor är specifika och begränsade. Dessa uppgifter bör inte standardiseras i den standardiserade mervärdesskattedeklarationen. De bör istället inhämtas med hjälp av en separat deklARATION, för att minska den administrativa bördan för flertalet företag.
- (13) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av direktiv 2006/112/EG bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för fastställandet av de tekniska detaljerna – inbegripet ett gemensamt elektroniskt meddelande – för överföringen av uppgifter, av en gemensam uppsättning definitioner och förfaranden för överföringen av uppgifter, av gemensamma förfaranden för korrigeringar av standardiserade mervärdesskattedeklarationer och av gemensamma elektroniska metoder som ger tillräckligt hög säkerhet för ingivandet av standardiserade mervärdesskattedeklarationer. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter¹³.

¹³ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

- (14) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument¹⁴ har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i ett direktiv och motsvarande delar i nationella instrument för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändande av sådana dokument är berättigat.
- (15) Direktiv 2006/112/EG bör ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 2006/112/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 178 c ska ersättas med följande:

- ”c) För avdrag enligt artikel 168 c, avseende gemenskapsinterna förvärv av varor, ska denne i den standardiserade mervärdesskattedeklaration som föreskrivs i artikel 250 ta med den mervärdesskatt som ska betalas på hans gemenskapsinterna förvärv av varor samt inneha en faktura som utfärdats i enlighet med avdelning XI kapitel 3 avsnitten 3, 4 och 5.”

2. Artikel 185.1 ska ersättas med följande:

- ”1. Justering ska särskilt göras när det efter det att den standardiserade mervärdesskattedeklarationen har lämnats inträffar någon förändring i de faktorer som beaktats vid bestämningen av avdragsbeloppet, däribland att köp hävs eller prisnedsättningar erhålls.”

3. Artikel 206 ska ersättas med följande:

”Artikel 206

Varje beskattningsbar person som är betalningsskyldig för mervärdesskatt ska betala nettobeloppet av denna skatt när den standardiserade mervärdesskattedeklaration som föreskrivs i artikel 250 lämnas, eller under alla omständigheter vid utgången av den tidsfrist inom vilken den standardiserade mervärdesskattedeklarationen ska lämnas.”

4. Artikel 211 andra stycket ska ersättas med följande:

”Medlemsstaterna får bl.a. föreskriva att mervärdesskatt som ska betalas på import av varor vilken företas av beskattningsbara personer, av betalningsskyldiga eller av vissa kategorier av dessa båda inte behöver betalas vid tidpunkten för importen, under förutsättning att skatten anges som sådan i den standardiserade mervärdesskattedeklaration som ska lämnas enligt artikel 250.”

5. Följande avsnittsrubrik ska införas före artikel 250:

”Avsnitt 1

Standardiserad mervärdesskattedeklaration”

6. Artiklarna 250, 251 och 252 ska ersättas med följande:

¹⁴ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

”Artikel 250 [Artikel 250.1]

1. Varje beskattningsbar person ska inge en standardiserad mervärdesskattedeclaration i vilken hans registreringsnummer för mervärdesskatt eller skatteregistreringsnummer, den berörda beskattningsperioden och följande uppgifter anges:

- a) Den skatt som blivit utkrävbar.
- b) Den skatt för vilken avdrag görs.
- c) Det nettobelopp mervärdesskatt som ska betalas eller återbetalas.
- d) Det sammanlagda beloppet, exklusive mervärdesskatt, för de transaktioner för vilka skatt blivit utkrävbar, inbegripet beloppet för sådana transaktioner som är undantagna från skatteplikt.
- e) Det sammanlagda beloppet, exklusive mervärdesskatt, för de transaktioner för vilka avdrag görs.
- f) Det sammanlagda beloppet för sådana leveranser av varor som avses i artikel 138, för beskattningsperioder fram till och med den 31 december 2019.
- g) Det sammanlagda beloppet, exklusive mervärdesskatt, för gemenskapsinterna förvärv av varor eller med gemenskapsinterna förvärv likställda transaktioner, för beskattningsperioder fram till och med den 31 december 2019.

2. Medlemsstaterna ska tillåta korrigeringar av den standardiserade mervärdesskattedeclarationen och fastställa under vilken tidsperiod sådana korrigeringar får göras.

Artikel 251 [Artikel 251]

1. Vad beträffar transaktioner för vilka mervärdesskatt har blivit utkrävbar under en viss beskattningsperiod får medlemsstaterna kräva att den standardiserade mervärdesskattedeclarationen för beskattningsperioden utöver de uppgifter som avses i artikel 250.1 innehåller följande uppgifter, eller en del av dessa:

- a) Skatten på och det sammanlagda beloppet, exklusive mervärdesskatt, för leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster, för varje skattesats.
- b) Det sammanlagda beloppet för sådana leveranser av varor som avses i artikel 138, för beskattningsperioder efter den 31 december 2019.
- c) Det sammanlagda beloppet, exklusive mervärdesskatt, för sådana tillhandahållanden av andra tjänster än tjänster som är undantagna från mervärdesskatt i den medlemsstat där transaktionen är beskattningsbar för vilka mottagaren är skyldig att betala skatt i enlighet med artikel 196.
- d) Det sammanlagda beloppet, exklusive mervärdesskatt, för sådana leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som inte faller under led c för vilka mottagaren är skyldig att betala skatt.
- e) Det sammanlagda beloppet för sådana leveranser av varor som avses i artikel 146.1 a och b.
- f) Det sammanlagda beloppet för sådana transaktioner som är undantagna från skatteplikt och inte faller under leden b–e.
- g) Skatten på

- i) gemenskapsinterna förvärv av varor eller med gemenskapsinterna förvärv likställda transaktioner enligt artikel 21 eller 22,
 - ii) mottagna leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster för vilka mottagaren är skyldig att betala mervärdesskatt,
 - iii) import av varor när medlemsstaten utnyttjar möjligheten i artikel 211 andra stycket.
2. Vad beträffar transaktioner för vilka avdrag av mervärdesskatt görs under en viss beskattningsperiod får medlemsstaterna kräva att den standardiserade mervärdesskattedeklarationen för beskattningsperioden utöver de uppgifter som avses i artikel 250.1 innehåller följande uppgifter, eller en del av dessa:
- a) Skatten på och det sammanlagda beloppet, exklusive mervärdesskatt, för andra mottagna leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster än de som avses i leden b–g.
 - b) Det sammanlagda beloppet, exklusive mervärdesskatt, för gemenskapsinterna förvärv av varor eller med gemenskapsinterna förvärv likställda transaktioner, för beskattningsperioder efter den 31 december 2019.
 - c) Skatten på gemenskapsinterna förvärv av varor eller med gemenskapsinterna förvärv likställda transaktioner.
 - d) Skatten på och det sammanlagda beloppet, exklusive mervärdesskatt, för mottagna leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster för vilka mottagaren är skyldig att betala skatt enligt artikel 199 eller 199a eller enligt en nationell åtgärd som bemyndigats på grundval av artikel 199b eller artikel 395.
 - e) Skatten på och det sammanlagda beloppet, exklusive mervärdesskatt, för sådana mottagna tillhandahållanden av andra tjänster än tjänster som är undantagna från mervärdesskatt i den medlemsstat där transaktionen är beskattningsbar för vilka mottagaren är skyldig att betala skatt i enlighet med artikel 196.
 - f) Skatten på och det sammanlagda beloppet, exklusive mervärdesskatt, för sådana leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som inte faller under leden c och d för vilka mottagaren är skyldig att betala skatt.
 - g) Skatten på och det sammanlagda beloppet, exklusive mervärdesskatt, för import av varor.
 - h) Justeringar enligt artikel 184 av avdrag.
3. Vad beträffar sådana transaktioner med ursprung i eller avsedda för specifika områden eller territorier för vilka särskilda regler gäller – eller sådana transaktioner som omfattas av en särskild ordning utanför de normala mervärdesskattereglerna – för vilka mervärdesskatt har blivit utkrävbar under en viss beskattningsperiod får medlemsstaterna kräva att den standardiserade mervärdesskattedeklarationen för beskattningsperioden utöver de uppgifter som avses i artikel 250.1 innehåller information enligt leden nedan, eller enligt något av dessa:
- a) Information som behövs för att beräkna den skatt som har blivit utkrävbar.
 - b) Information som behövs för att beräkna den avdragsgilla mervärdesskatten.

4. Medlemsstaterna ska informera den kommitté som anges i artikel 58 i rådets förordning (EU) nr 904/2010¹⁵ om nationella lagstiftningsåtgärder som antagits i enlighet med punkterna 1, 2 och 3.

Artikel 252 [Artikel 252]

1. Den standardiserade mervärdesskattedeklarationen ska lämnas inom en av medlemsstaterna fastställd tidsfrist. Denna tidsfrist får inte vara kortare än en månad efter utgången av varje beskattningsperiod och inte längre än två månader efter utgången av varje beskattningsperiod.

2. Beskattningsperiodens längd ska vara en kalendermånad.

Medlemsstaterna ska dock tillåta en beskattningsperiod på tre kalendermånader för beskattningsbara personer vars årsomsättning beräknad enligt artikel 288 inte överstiger 2 000 000 euro eller motsvarande belopp i nationell valuta, om inte en kalendermånad är nödvändig för att förhindra skatteundandragande eller skattebedrägeri i särskilda fall.

Medlemsstaterna får tillåta längre beskattningsperioder även i andra fall, förutsatt att dessa perioder inte överstiger ett år.”

7. Följande artikel ska införas som artikel 252a:

”Artikel 252a [Artikel 250.2 och ny]

Medlemsstaterna ska tillåta, och får kräva, att den standardiserade mervärdesskattedeklarationen lämnas på elektronisk väg. Detta ska inbegripa möjligheten att använda elektronisk filöverföring.

Medlemsstaterna ska godta standardiserade mervärdesskattedeklarationer som lämnas på elektronisk väg när deklARATIONERNAS ursprungs äkthet och innehålls integritet säkerställs genom en avancerad elektronisk signatur i den mening som avses i artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/93/EG¹⁶ baserad på ett kvalificerat certifikat i den mening som avses i artikel 2.10 i direktivet och skapad av en säker anordning för skapande av signaturer i den mening som avses i artikel 2.6 i direktivet, eller genom någon annan metod som ger en liknande säkerhetsnivå.”

8. Artiklarna 253 och 254 ska utgå.

9. Artikel 255 ska ersättas med följande:

”Artikel 255 [Artiklarna 255, 256, 257]

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att följande personer uppfyller de skyldigheter i detta avsnitt som hänför sig till ingivandet av en standardiserad mervärdesskattedeklaration:

- a) Förvärvare av investeringsguld som medlemsstaten utser till betalningsskyldiga för mervärdesskatten enligt artikel 198.1, eller förvärvare av guld i råvaruform, i form av halvfärdiga produkter eller i form av investeringsguld enligt definitionen i artikel 344.1 när medlemsstaten utnyttjar möjligheten i artikel 198.2 att utse dessa till betalningsskyldiga för mervärdesskatten.

¹⁵ Rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri (EUT L 268, 12.10.2010, s. 1).

¹⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/93/EG av den 13 december 1999 om ett gemenskapsramverk för elektroniska signaturer (EGT L 13, 19.1.2000, s. 12).

- b) Personer som i enlighet med artiklarna 194–197 och artikel 204 anses som betalningsskyldiga för mervärdesskatten i stället för en beskattningsbar person som inte är etablerad inom medlemsstatens territorium.
- c) Icke beskattningsbara juridiska personer som är betalningsskyldiga för mervärdesskatt som ska betalas för sådana gemenskapsinterna förvärv av varor som avses i artikel 2.1 b i.”

10. Följande artiklar ska införas som artiklarna 255a och 255b:

”Artikel 255a [ny]

Följande ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 255b:

- a) De tekniska detaljerna, inbegripet ett gemensamt elektroniskt meddelande, för överföringen av de uppgifter som avses i artiklarna 250 och 251.
- b) En gemensam uppsättning definitioner och förfaranden för överföringen av de uppgifter som avses i artiklarna 250 och 251.
- c) Gemensamma förfaranden för korrigeringar av standardiserade mervärdesskattedeklarationer.
- d) Gemensamma elektroniska metoder som ger tillräckligt hög säkerhet för ingivandet av standardiserade mervärdesskattedeklarationer.

Artikel 255b [ny]

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som anges i artikel 58 i rådets förordning (EU) nr 904/2010(*). Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011(**).

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

(*) EUT L 268, 12.10.2010, s. 1.

(**) EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.”

11. Artiklarna 256 och 257 ska utgå.

12. Följande avsnittsrubrik ska införas efter artikel 255b:

”Avsnitt 2

Andra deklARATIONER och uppgifter”

13. Följande artikel ska införas som artikel 257a:

”Artikel 257a [Artikel 254]

För leveranser av nya transportmedel som görs på de villkor som anges i artikel 138.2 a av en beskattningsbar person som är registrerad till mervärdesskatt till en förvärvare som inte är registrerad till mervärdesskatt eller av en sådan beskattningsbar person som avses i artikel 9.2 ska medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att säljaren meddelar alla uppgifter som behövs för att mervärdesskatt ska kunna tillämpas och kunna kontrolleras av skattemyndigheten.”

14. Artiklarna 258 och 259 ska ersättas med följande:

”Artikel 258

Medlemsstaterna ska fastställa närmare regler för deklARATIONER när det gäller sådana gemenskapsinterna förvärv av nya transportmedel som avses i artikel 2.1 b ii och sådana gemenskapsinterna förvärv av punktskattepliktiga varor som avses i artikel 2.1 b iii.

Artikel 259

Medlemsstaterna får kräva att personer som gör sådana gemenskapsinterna förvärv av nya transportmedel som avses i artikel 2.1 b ii i sin deklARATION lämna alla uppgifter som behövs för att mervärdesskatt ska kunna tillämpas och kunna kontrolleras av skattemyndigheten.”

15. Artiklarna 260 och 261 ska utgå.

16. I artikel 271 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”Medlemsstater som med stöd av artikel 269 fastställer den beskattningsperiod för vilken beskattningsbara personer ska lämna den standardiserade mervärdesskattedeklaration som föreskrivs i artikel 250 till längre tid än tre månader får tillåta dessa personer att lämna sammanställningen för samma period, om de uppfyller följande tre villkor:”

17. Artikel 272 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska andra stycket utgå.

b) Följande punkt ska införas som punkt 1a:

”1a. Medlemsstaterna får inte befria följande beskattningsbara personer från skyldigheterna enligt nedan:

a) De beskattningsbara personer som avses i punkt 1 b från faktureringskyldigheterna enligt kapitel 3 avsnitten 3–6 och kapitel 4 avsnitt 3.

b) De beskattningsbara personer som avses i punkt 1 b och c från de skyldigheter i kapitel 5 avsnitt 1 som hänför sig den standardiserade mervärdesskattedeklaration.”

18. I artikel 273 ska andra stycket ersättas med följande:

”Möjligheten i första stycket får inte användas för att införa ytterligare skyldigheter avseende fakturering och standardiserade mervärdesskattedeklaration utöver de skyldigheter som anges i kapitel 3 och kapitel 5 avsnitt 1.”

19. I artikel 318.1 ska första stycket ersättas med följande:

”För att förenkla uttaget av skatt får medlemsstaterna, efter samråd med mervärdesskattekommittén, för vissa transaktioner eller vissa kategorier av beskattningsbara återförsäljare föreskriva att beskattningsunderlaget för leveranser av varor som omfattas av ordningen för beskattning av vinstmarginal ska fastställas för varje beskattningsperiod för vilken den beskattningsbara återförsäljaren ska lämna den standardiserade mervärdesskattedeklaration som föreskrivs i artikel 250.”

Artikel 2

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2016 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*